

Betydning for de krigsførende Magter. Det er saa klart, at selv om der i dette Dieblisk ikke var den fjerneste Sky paa Himlen i denne Retning, saa kunde den opkomme i Løbet af saa Gange 24 Timer, og saa vilde man vistnok sige: det er en Ulykke, at vi ligge fuldstændig forsvarsløse paa en Tid, da det maa være enhver krigsførende Magt om at gjøre at sikre sig Danmarks Alliance og Medvirkning som Nøglen til Østersøen. Naar man nu siger: ja, det skal være vor Bestræbelse, hvad ogsaa den høitærede Udenrigsminister udtalte som Formaalet for Regjeringens Bestræbelser, at holde os udenfor disse Krigsforhold, saa siger jeg: ja, jeg er fuldstændig enig med den høitærede Minister og med Thinget i, at dette maa være Formaalet for vore Bestræbelser; men de Herrer maa vide af Historien, at Ingen er Herre derover. Vi vide af vor egen Historie og selv af den, der ikke ligger saa langt tilbage i Tiden, at den ærligste og mest energiske Villie til at holde sig neutral ikke altid slaar til; det ville De kunne huske, i alt Fald fra Begyndelsen af dette Aarhundrede, hvor vi fuldstændig udtømte alle vore Kræfter for at kunne hævde vor Neutralitet, uden at være i Stand dertil. Nu vil jeg bringe de Herrer i Erindring, at det ikke er ret mange Dage siden, at det handte sig, at den stakkels Sultan, da han en Skjøn Morgen vaagne, saae sine Venner Engländerne ligge udenfor sine Vinduer, og der var ingen Krigserklæring mellem England og Tyrkiet, der herskede tværtimod det venstabeligste Forhold, og efter Alt hvad de offentlige Beretninger meddele, var der endog fra Sutanens Side negtet Tilladelse for den engelske Flaade til at rykke frem til Konstantinopel. De Herrer ville deraf se, hvor overraskende slige Begivenheder kunne finde Sted under saa truende Forhold som dem, der for Dieblisset ere trukne op over hele Europa. Jeg vil derfor for mit Bedkommende udtale, at jeg kan forstaa Meget af, hvad der foregaar her i denne Sal — jeg kan forstaa det, efter at jeg i saa mange Aar har bevæget mig i det politiske Liv og ogsaa her — og at jeg tidligere har set Meget, der forekom mig utroligt; men eet er mig aldeles uforstaaeligt, og det er, at man under Forhold som de nærværende vil tage det uhyre Ansvar paa sine Skuldre at negte Regjeringen de Midler, den fordrer til at træffe hurtigst mulige Foranstaltninger til Kjøbenhavns Forsvar fra Søsidens. Thi det er dette Punkt, som er Danmarks svageste, det er dette Punkt, hvor den bedste Villie ikke vil være i Stand til at raade Bod paa de Ulykker, hvori vi ville bringe vort Fædreland ved her i Dieblisset at negte disse Midler. Jeg skal for mit Bedkommende gaa med de Herrer i Alt, hvad der gaar ud paa at værne baade om Skatteydernes, Finantsernes og alle mulige andre Interesser mod et Misbrug af dem, der sætte en overveieende Interesse i at udville Landets militære For-

svarsvæsen, men i dette Punkt er det mig aldeles ubegribeligt, at der kunde blive Spørgsmaal om det saadant Ansvar. Derfor vil jeg inderlig opfordre mine ærede Modstandere i denne Sal til alvorlig at tænke over, om Forholdene ere saaledes, at man i Dieblisset kan forsvare at negte Regjeringen de Midler, den fordrer i denne Henseende. — De øvrige militære Spørgsmaal ere med større Dugtighed, end jeg vilde være i Stand til, gjennemgaaede af andre Medlemmer, og jeg skal derfor ikke omtale dem.

Sable: Jeg har ikke nogen videre Opfordring til at svare det ærede Medlem, som kun tog Ordet, fordi det „kriblede“ i ham, men det er dog vist nyttigt at sige det ærede Medlem, at naar han taler om dette enkelte Punkt, har maaste den mest klartseende Mand, der nogensinde har haft Sæde i denne Forsamling (En Stemme: Hvem var det?) det var Tjehnering — netop udtalt om Kjøbenhavns Befæstning, at disse Søforter vare en Daarskab, man fastede derved Millioner i Vandet, og han raadede netop til at bortføre Alt, hvad der hørte til Krigsmateriel, fra Kjøbenhavn just for at forsvare og værne om Alt det, Kjøbenhavn har, og ikke blot Forsvarsvæsenet; thi saafnart en Fjende kunde komme hertil, kunde han ødelægge langt mere end det, de Herrer tænke paa med deres militære Vre.

Ordføreren (Holstein): S Anledning af den høitærede Krigsministers Omtale af Erindringsforslagene skal jeg med Hensyn til enkelte af disse gjøre et Par Bemærkninger. Den ærede Minister erklærede, at han satte Pris paa Militærarbejderne, Reservereintendanterne, militære Læger osv. osv. Dette forstaa jeg godt, men det er af de Ting, som for os staa i saadan Forbindelse med Organisationslovenes Fremme, at de staa og falde dermed. Vi kunne nemlig ikke gaa ind paa det Synspunkt, som det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) gjorde gjældende, at vi dog skulde give af disse Organisationslove, hvad der maatte siges at være af den Bestaaffenhed, at vi ellers kunde blive enige derom, uden at tage Hensyn til, at Revisionen senere skal finde Sted. Dette vilde være at foregribe Fremtiden, og det vilde ikke gjøre den Sag, hvorfor vi arbejde, nogen Tjeneste, men tværtimod ganske alvorlig Stude. — Med Hensyn til Remonterne kan jeg kun svare, at Thingets Stilling maa blive den samme, som den har været tidligere og i de sidste Aar. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at i de sidste Aar var Regjeringen slaet ind paa den Vej, som igjen følges af den i Aar; men dette kan fra vor Side kun besvares saaledes, at, for saa vidt Pengene ikke staa til, og der bliver Balanceløst i Hættebestanden, maa Ministeren søge Bevilling. Men efter den ærede Ministers Udtalelse antager jeg, at dette, ligesom Dagpengene, vil væsentlig komme